گذر

برنامه‌های زنگنه برای بازگشت خارجی‌ها به نفت

● **مهر:** وزیر نفت با تشریح برنامه جدید وزارت نفت برای بازگشت مجدد شرکت‌های بزرگ خارجی به صنعت نفت ایران از سه ویژگی نسل جدید قراردادهای بیع متقابل «توسعه‌یافته» رونمایی کرد و گفت: با اصلاح ساختار قراردادها، امکان جذابیت بیشتر برای مشارکت خارجی‌ها در توسعه میادین نفت و گاز فراهم می‌شود. بیژن زنگنه وزیر نفت با تاکید بر اینکه باید تغییرات جدید در قراردادهای بیع متقابل به منظور افزایش جذابیت‌های قراردادهای نفتی ایران برای سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و شرکت‌های بزرگ خارجی در دستور کار قرار بگیرد، گفت: با یک الگوی واحد قراردادی نمی‌توان اقدام به امضای قرارداد میادین نفت و گاز در ساختارهای مختلف زمین‌شناسی ایران کرد. او با تاکید بر اینکه هم‌اکنون اولویت‌های توسعه میادین قدیمی با میادین جدید نفت و گاز ایران تفاوت‌های چشمگیری با یکدیگر دارند، تصریح کرد: از این‌رو در میادین قدیمی نفت و گاز موضوع افزایش ضریب بازیافت مخزن باید به‌عنوان یک اولویت ملاک امضای قرارداد باشد. زنگنه در تشریح مهم‌ترین ویژگی‌های نسل جدید قراردادهای بیع متقابل به منظور توسعه میادین نفت و گاز، گفت: تکمیل و هماهنگی بین زنجیره اکتشاف، توسعه و بهره‌برداری، افزایش انگیزه سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی و حتی امکان رقابت بیشتر پیمانکاران ایرانی و خارجی به منظور صادرات خدمات فنی و مهندسی از مهم‌ترین ویژگی‌های قراردادهای نفتی ایران خواهد بود. به گفته وزیر نفت اجرای یک قرارداد «بیع متقابل توسعه‌یافته» به‌عنوان اولویت در دستور کار وزارت نفت دولت یازدهم خواهد بود. رییس دوره‌ای مجمع کشورهای صادرکننده گاز با بیان اینکه نوع امتیازاتی که باید به پیمانکاران در میادین نفت و گاز مناطق مختلف کشور داده شود، قطعا تفاوت خواهد کرد، افزود: بر این اساس مطابق با نوع و تیپ قرارداد، یک امتیاز به پیمانکار توسعه‌دهنده میدان نفت و گازی داده خواهد شد که با منطقه دیگر تفاوت داشته باشد. زنگنه با تاکید بر اینکه در گذشته قراردادهای اکتشاف و توسعه به منظور توسعه فعالیت‌های اکتشافی در بلوک‌های مختلف به پیمانکاران ایرانی و خارجی پیشنهاد می‌شد، بیان کرد: اما این نسل جدید قراردادها با توجه به تغییر شرایط بازارهای جهانی نفت هم‌اکنون برای پیمانکاران جذاب نیست.

افزایش ۱۰۰هزار بشکه‌ای تولید میعانات گازی ایران

● **تسنیم:** اداره اطلاعات انرژی آمریکا از افزایش صدهزاربشکه‌ای تولید سوخت مایع ایران در ژوییه و آگوست ۲۰۱۳ خبر داد و اعلام کرد تولید نفت‌خام ایران در این دوره ۲/۸میلیون بشکه در روز بوده که نسبت به مدت مشابه سال قبل تغییری نداشته است. اداره اطلاعات انرژی آمریکا در جدیدترین گزارش خود موسوم به «دسترسی‌پذیری و قیمت نفت و فرآورده‌های نفتی تولیدشده در کشورها به‌جز ایران» از افزایش تولید سوخت مایع ایران در دوماه ژوییه و آگوست۲۰۱۳ خبر داد. بر اساس این گزارش تولید سوخت مایع ایران شامل نفت‌خام و میعانات گازی در ژوییه و آگوست ۲۰۱۲ بالغ بر ۳/۳میلیون‌بشکه در روز بوده که این رقم در دوره مشابه سال‌جاری صدهزار بشکه در روز افزایش یافته و به ۳/۴میلیون بشکه در روز رسیده است. از این رقم ۲/۸میلیون بشکه در روز مربوط به تولید نفت‌خام ایران بوده است. تولید نفت ایران طی هشت‌ماه گذشته به ثبات رسیده و در سطح ۲/۸میلیون بشکه در روز باقی مانده است. متوسط تولید سوخت مایع ایران در سه‌سال گذشته چهارمیلیون بشکه در روز بوده که به‌این‌ترتیب در پی تحریم نفتی غرب تنها ۶۰۰هزار بشکه در روز از تولید سوخت مایع ایران کاسته شده است. متوسط تولید نفت خام ایران در سه سال گذشته نیز ۳/۵میلیون بشکه در روز بوده است که بر این اساس تولید نفت ایران در ژوییه و آگوست امسال نسبت به متوسط سه‌سال گذشته ۷۰۰هزار بشکه در روز کاهش پیدا کرده است.

معاون اقتصادی مرکز پژوهش‌های مجلس در گفت‌وگو با «شرق»:

کسری بودجه چالش‌آفرین، ۳۰هزارمیلیاردتومان است

عکس: عادل پازیار

شرق، مهدی افشارنیک: هفته گذشته وزیر اقتصاد درخصوص کسری بودجه کشور رقم ۸۰هزارمیلیاردتومان را اعلام کرد. بین الزام درخصوص تامین هزینه‌های «مصارف عمومی» و بحث هزینه درآمدها یک فرق است که توضیح آن توسط دکتر «محمد قاسمی» معاون پژوهش‌های اقتصادی مرکز پژوهش‌های مجلس صورت گرفت. درگفت‌وگوی «شرق» با وی جزییات بودجه هم در بخش عمرانی و هم در جاری و هم کسری پرداخت یارانه‌ها روشن و دقیق‌تر می‌شود. پایان گفت‌وگو خواننده به این تصویر می‌رسد که ۸۰هزارمیلیاردتومان که طیب‌نیا گفته است چگونه است و چه مقدار آن چالش‌برانگیز و چه مقدار قابل چشم‌پوشی است. اما به نظر نمی‌رسد کسی این روزها نسبت به چالش اصلی دولت که در واقع پرداخت یارانه و افزایش قیمت حامل‌های انرژی است شکی داشته باشد. قاسمی معتقد است دولت باید قیمت حامل‌ها را همین امسال افزایش دهد تا توان جبران بخشی از کسری بودجه در پرداخت یارانه‌ها را داشته باشد.

رقم کسری بودجه سال ۹۲ از سوی وزیر اقتصاد ۸۰هزارمیلیاردتومان اعلام شد به نظرتان این رقم واقعی و دقیق است؟

اگر بخواهیم راجع به بودجه ۹۲ صحبت کنیم به نظرم باید به اختلاف مجلس و دولت وقت هنگام رسیدگی بودجه ۹۲دوباره نظری داشته باشیم. رقم لایحه بودجه به ظاهر ۱۶۷هزارمیلیاردتومان بود در حالی که وقتی وارد لایحه دولت می‌شدیم، می‌دیدیم که منابع در بودجه بسیار متفاوت با آن رقم کلی است. مثلا در یک بند پیش‌بینی شده بود که پنج‌هزارمیلیاردتومان اوراق مشارکت با تضمین اصل و سود توسط دولت به فروش برسد اما این رقم در سرجمع بودجه آورده نشده بود. یا می‌دیدیم در بندی دیگر ۳۰هزارمیلیاردتومان قرار بود دولت سهام بفروشد ولی این هم در منابع بودجه نیامده بود. حجم اینگونه منابع که سقف برخی از آنها معلوم و در سقف منابع کلی نیامده بود، رقمی بالغ بر ۷۰هزارمیلیاردتومان است. چیزی در حدود ۳۰درصد از منابع در سقف ماده واحده لحاظ نشده بود. این اشکال در لایحه بودجه۹۲ وجود داشت.

به نظر مهم‌ترین تلاطم بودجه ۹۲ افزایش غیرمنتظره درآمد هدفمندسازی در این لایحه بود.

دولت قرار گذاشت فاز دوم هدفمندی را اجرا کند و ۱۵هزارمیلیاردتومان از درآمد هدفمندی را برای مصارف خود در نظر گرفته بود. کل حجم درآمد هدفمندی را هم ۱۱۰هزارمیلیاردتومان پیش‌بینی کرده بود که به معنای سه‌برابرشدن قیمت‌های حامل‌های انرژی بود. نحوه درج این رقم با رفتار سال‌های قبل دولت تفاوت اساسی داشت چراکه سهم دولت در ردیف منابع و هزینه‌ها به صورت درآمد-هزینه می‌آمد و اگر درآمد محقق نمی‌شد آن هزینه‌ای که برایش در نظر گرفته شده بود نیز انجام نمی‌شد. اما در سال ۹۲ دولت این درآمد را بین مصارف خود تقسیم کرده بود و عدم‌تحقق آن یعنی کسری از بودجه جاری یا عمرانی کشور. به این معنی که اگر قیمت‌ها افزایش نیابد ۱۵هزارمیلیاردتومان که دولت بین مصارف خودش پخش کرده است کسری می‌آورد. در واقع هرگونه تصمیم درخصوص هدفمندی برای مجلس سخت‌تر می‌شد چراکه کل مصارف و منابع به هم می‌خورد.

مجلس خیلی انتقاد به بودجه ۹۲ داشت و حتی کلیات را رد کرد.

بله. مجلس وارد بحث شد و کمیسیون تلفیق در ابتدا کلیات بودجه را رد کرد. بعد که در صحن مجلس شورای اسلامی کلیات بودجه تصویب شد کمیسیون دست به اصلاحات زد. در واقع بودجه را دوباره نوشت. بخشی از ارقامی که لابه‌لای بودجه بود به سقف ماده واحده افزود که رقمی بالغ بر ۴۰هزارمیلیاردتومان است و برای اینها هزینه‌هایی در نظر گرفت. مثلا برای همان پنج‌هزارمیلیاردتومان اوراق مشارکت تصویب کرد که این منابع به سمت مصارف عمرانی برود. علاوه بر این حدود ۱۰هزارمیلیاردتومان هم به سقف چنین منابعی افزود که عمده آن یعنی هفت‌هزارمیلیاردتومان مربوط به فروش سهام شرکت‌های دولتی است.

در واقع کسری بودجه را باید خالصی بگیریم؟

این کسری بودجه، شامل اجزای مختلفی است. حول‌وحوش ۵۰هزارمیلیاردتومانش به مواردی برمی‌گردد که عدم‌تحقق منابع آن با عدم‌انجام هزینه‌ها جبران می‌شود. از این رقم۲۷هزارمیلیاردتومان به اعتبارات عمرانی اضافه شده است. این منابع در لایحه دولت هم بود ولی مجلس این را در رقم کلی بودجه (سقف ماده واحده) آورد و آن را شفاف کرد. ۲۰هزارمیلیارد آن هم هزینه‌های مختلفی دارد که در یک جدول در بودجه آمده است.

وضعیت درآمدهایی که دولت پیش‌بینی کرده بود به چه‌می‌انجامد؟

درآمد هدفمندی که ۱۱۰هزارمیلیاردتومان بود را مجلس به ۵۰هزارمیلیاردتومان کاهش داد. در رقم ۱۱۰هزارمیلیاردتومان دولت برای خود ۱۵هزارمیلیاردتومان درآمد پیش‌بینی کرده بود که مجلس این رقم را به ۹هزارمیلیاردتومان کاهش داد. این ۹هزارمیلیارد با توجه به اینکه قیمت حامل‌های انرژی بالا نرفته است محقق نمی‌شود. از طرفی با توجه به رشد اقتصادی منفی کشور در سال ۹۱ که مرکز پژوهش‌ها هم آن را پیش‌بینی کرده بود برآورد درآمدهای مالیاتی تا این مقدار دور از ذهن بود و این اشکال در لایحه بودجه۹۲ است. علاوه بر این با توجه به افزایش قیمت ارز و اثر آن روی شرکت‌هایی که مصارف ارزی بالایی دارند روشن بود که فعالیت و سودآوری این شرکت‌ها کاهش پیدا می‌کند و نمی‌توانند مالیات بدهند که اتفاقا بیشترین درآمد مالیاتی شرکت‌ها از همین نوع شرکت‌هاست که مصارف ارزی بالایی دارند. همینطور سود سهام شرکت‌های دولتی نیز قابل تحقق نیست. درواقع به مانند هر سال در لایحه بودجه برای پوشش هزینه‌ها، درآمدها پیش‌برآورد شده است.

پس در واقع کسری بودجه بیشتر به تنظیم غلط آن برمی‌گردد. می‌شود از صحبت شما این نتیجه را گرفت که ما با کسری بودجه خطرناکی روبه‌رو نیستیم؟

من برای این پرسش، خودم می‌پرسم که آیا اوضاع امسال خیلی بدتر از سال ۹۱ است؟ نه بدتر نیست. درباره درآمدهای نفتی در دو سال اخیر دو مشکل وجود داشته است؛ یکی کاهش صادرات نفت و یکی هم اینکه آنچه صادر و فروخته می‌شود، نمی‌توانیم درآمدش را به داخل کشور بیاوریم. به‌رغم اخبار مربوط به کاهش صادرات نفت نسبت به مفروضات بودجه ۱۳۹۲ ولی اگر منابع همین مقدار نفت را که صادر می‌شود، بتوانیم برای تامین نیازها استفاده کنیم می‌توان کشور را بدون بحران اداره کرد. به‌طور سنتی و معمولی هم که ۵۰درصد درآمدهای بودجه، نفتی است؛ این را می‌شود به شیوه خاص حسابداری حل کرد. مساله اصلی اما حدود ۳۰هزارمیلیاردتومان عدم تحقق درآمدهای ریالی دولت است که اینها مساله ایجاد می‌کند چون در مصارف کشور جاری و عمرانی پخش شده است.

نسبت دقیق بودجه عمرانی و جاری چگونه است؟ بودجه عمرانی ۵۶هزارمیلیاردتومان بود. اما بخشی از آن گویا همان درآمد هزینه‌ای است.

بودجه جاری ۱۲۸هزارمیلیاردتومان است. اعتبارات عمرانی هم پس از کسر ارقام درآمد - هزینه‌ها حدود ۳۰هزارمیلیاردتومان است. شش‌هزارمیلیاردتومان هم بدهی‌های دولت است. این ارقام بعد از خارج‌کردن آن هزینه درآمدی است وگرنه همانطور که گفتید در قانون بودجه، بودجه عمرانی ۵۶هزارمیلیاردتومان است. هزینه درآمدها را کنار بگذاریم ۳۰هزارمیلیاردتومان است که در مصارف عمومی دیده شده است. رقم کسری بودجه هم که حدود ۳۰هزارمیلیارد است. مساله اصلی این است که دولت چگونه می‌خواهد این را مدیریت کند؟ چالش اصلی در واقع همین کسری است.

ساده‌ترین کار نادیده‌گرفتن بودجه عمرانی است.

یک خانوار چهارنفره که در ابتدای سال ۱۳۹۲ یک‌میلیون تومان درآمد داشت از توزیع نقدی یارانه‌ها ۱۸۲هزار تومان می‌گیرد. یعنی درواقع درآمد این خانواده یک‌میلیون و۱۸۲هزار تومان شده است. از سویی دیگر تورم سالانه ۳۱درصد بود و به این ترتیب قدرت خریدش ۳۰درصد کم شده است

بله شبیه اتفاقی که در سال ۹۱ رخ داد که رشد اقتصادی منفی داشتیم. کشور سه بار بعد از انقلاب در چنین شرایطی قرار گرفته است. سال ۵۸و۶۶ و سال ۷۷. در این سه‌بار اولین و راحت‌ترین کار این است که اعتبارات عمرانی کاهش یابد.

معمولا راه‌های جبران کسری بودجه، یا افزایش تولید نفت است یا بالارفتن قیمت نفت یا افزایش درآمدهای مالیاتی یا انضباط مالی و کاهش هزینه‌های دولت...

کاهش هزینه‌های دولت. گفتن این جمله خیلی راحت است قطعا دولت به این سمت می‌رود. اما توجه داشته باشید که این مساله از نظر سیاسی برای هیچ دولتی مطلوب نیست. چون ترکیب این بودجه به این صورت است: حقوق و دستمزد، پرداخت به بازنشستگان و پرداخت یارانه، این موارد سهم اصلی در هزینه‌های دولت را دارند. مشکلی که دولت و مجلس با آن دست به گریبان است به ساختار بودجه ۹۲ برمی‌گردد. دولت قبل با توجه به رکود درآمد نفتی می‌توانست یک بودجه انقباضی تنظیم کند. به قول یکی از کارشناسان تحلیلگر باید بودجه‌ای ریاضی‌تر از یونان تهیه می‌کردیم ولی عملا چه اتفاقی افتاد؟ دولت آمد گفت حقوق کارمندهای دولت ۲۵درصد افزایش می‌یابد. این دیگر سیاست انبساطی است و به شرایط فعلی کشور نمی‌خورد. حداقل بار مالی همین افزایش حقوق ۱۶هزارمیلیاردتومان است. در واقع این کسری بودجه ساخته دولت قبل است. اگر واقع‌بینانه بخواهیم نگاه کنیم آن موقع باید جلوی این کسری بودجه گرفته می‌شد که چون لایحه بودجه دیر داده شد، مجلس عملا نتوانست کاری انجام دهد. به عبارت دیگر مجلس هنگامی وارد بحث بودجه ۱۳۹۲ شد که دولت قبل راجع به مصارف بودجه تصمیم‌ها را گرفته و اجرا کرده بود و نمی‌شد به کارمندان گفت که مجلس جلوی افزایش دستمزدها را گرفته است. در واقع بودجه ۹۲، ناقص‌الخلقه به دنیا آمد. جالب اینکه لایحه بر مبنای ۲۰درصد افزایش حقوق تنظیم شده بود و در مصاحبه‌ای گفته شد که حقوق‌ها ۲۵درصد افزایش می‌یابد. معلوم نبود آن پنج‌درصد کجای بودجه قرار بود، دیده شود. به لحاظ سیاستگذاری اقتصادی هم به این امر توجه نشد که مسابقه دستمزد و تورم در هیچ کشوری موفق نبوده است.

مساله دیگر، سیاست ارزی دولت بود که این هم در بودجه برنامه‌ریزی تنش‌زا شد.

بله. در بودجه ۹۱ ارز ۱۲۲۶تومان در نظر گرفته شد اما دولت در بودجه ۹۲ این رقم را ۲۴۵۰ در نظر گرفت و برای واردات کالاهای اساسی مابه‌التفاوت پیش‌بینی کرد. به عبارت دیگر برای شش تا هفت‌میلیارددلار واردات کالاهای اساسی مابه‌التفاوت ۲۴۵۰تومان تا ۱۲۲۶تومان اعتبار پیش‌بینی شد که به مصارف بودجه اضافه شد. این هشت‌هزارمیلیاردتومان با آن ۱۶هزارمیلیاردتومانی که در اثر افزایش دستمزدهای کارمندان در بودجه آمد به بودجه جاری کشور نسبت به سال ۹۱ اضافه شد. به این‌ترتیب می‌توان پیش‌بینی کرد که در واقع بخش قطعی و غیرقابل اجتناب بودجه ۱۱۵هزارمیلیاردتومان است. نسبت به ۱۲۸هزارمیلیاردتومان مصوب بودجه، دولت اگر بخواهد، تنها می‌تواند ۱۳هزارمیلیاردتومان در هزینه‌های جاری صرفه‌جویی کند.

نرخ ارز واقعی به نظرتان چه مقدار است و قیمت این روزها- ۳۲۰۰ یا ۳۳۰۰ - نرخ واقعی است؟

به نظر من واقعی نیست و من اعتقادی ندارم هر نرخی در بازار بود نرخ مطلوب برای اقتصاد است.

رییس جدید بانک مرکزی ۳۲۰۰تومان را مطلوب دانسته‌است.

من تعجب کردم از این اظهار نظر ایشان. واقعا نمی‌دانم مبنای محاسبه ایشان چیست؟ چطور می‌توان گفت که نرخ تعادلی ۳۲۰۰تومان است در حالی که ما یک عامل به نام تحریم داشتیم که اثرات روانی آن قابل اندازه‌گیری نیست. و این پارامتر را نمی‌توان در اقتصاد اندازه‌گیری کرد. یکی از وظایف ایشان حفظ ارزش پول ملی است و این نرخ‌دادن عجیب است.

به نظرم چالش اصلی دولت ادامه‌دادن هدفمندی و اجرای فازدوم آن است. دولت تازه با چه تصویری در این حوزه روبه‌روست؟

دولت با این تصویر روبه‌رو است که با همین رقم ۴۵هزارو۵۰۰تومان ماهانه بابت هر نفر، باید در سال ۱۳۹۲ حدود ۴۱هزارمیلیاردتومان به شکل یارانه نقدی به خانوارها بپردازد. از این مقدار در بهترین حالت حدود ۳۰هزارمیلیاردتومان از محل افزایش قیمت حامل‌های انرژی حاصل می‌شود. لذا باید ۱۱هزارمیلیاردتومان هم از ردیف‌های بودجه‌ای به سازمان هدفمندی یارانه‌ها پرداخت که یارانه نقدی ۱۲ماهه به مردم داده شود. این ۱۱هزارمیلیاردتومان به لحاظ اقتصادی چاپ و توزیع پول در جامعه و اقتصاد کشور است. به این ترتیب هدفمندکردن یارانه‌ها نه‌تنها مشکلی از کسری بودجه حل نکرد بلکه بار جدیدی بر بودجه تحمیل شده و این‌هم خودش یکی از دلایل کسری بودجه است.

در واقع دولت برای پرداخت یارانه‌ها ۱۱هزارمیلیاردتومان کسری دارد؟

این ۱۱هزارمیلیاردتومان در ردیف‌های بودجه‌ای پیش‌بینی شده بود که باید به سازمان هدفمندی یارانه‌ها واریز شود که کسری منابع پرداخت هدفمندی است. معنی عملیاتی این سخن این است که با وجود افزایش قیمت حامل‌های انرژی باز هم دولت باید از محل بودجه عمومی به پرداخت یارانه‌ها کمک می‌کرد.

حالا که قیمت حامل‌ها افزایش نیافته این چه صورت‌بندی‌ای می‌یابد؟

بحث مهم دقیقا همین است که هر چقدر زودتر راجع به قیمت‌ها تصمیم‌گیری شود، مدیریت این کار سهل‌تر است.

با افزایش قیمت حامل‌های انرژی پرداخت نقدی مردم تغییراتی نمی‌یافت؟

نه قرار نبود فقط قرار بود عدم توازن منابع و مصارف هدفمندی جبران شود. البته به دولت اجازه داده شده است تا با تغییر در شیوه پرداخت و شناسایی گروه‌های پردرآمد یارانه گروه‌های کم‌درآمد را افزایش دهد.

سهم تولید هم درست می‌شد؟

در مرحله اول هدف باید اصلاح کسری منابع و مصارف توزیع نقدی باشد.

به نظرتان این دولت دست به افزایش قیمت حامل‌های انرژی می‌زند؟

این کاری است که باید اتفاق بیفتد و دولت قبلا از اجرای آن طفره رفت. راه‌های کسری بودجه هدفمندکردن یارانه را بیاییم بررسی کنیم. یا باید مصارف کم شود و یک‌سری که یارانه می‌گیرند حذف شوند یا برویم منابع جور کنیم یعنی مثل دولت قبل از بانک مرکزی استقراض کنیم که به معنای چاپ پول، تورم و نقدینگی است یا اینکه مثل سال ۹۰ که دولت از افزایش درآمدهای نفتی تزریق کرد که با توجه به تحریم نفتی این راه شدنی نیست و باز هم فرقی نمی‌کند و همان نقش چاپ پول را در اقتصاد دارد. یکی دیگر از روش‌های دولت قبل، این بود که منابعی که برای شرکت‌های دولتی - مثل پالایشگاه‌ها و توانیر - بود را واریز نمی‌کرد به حسابشان. این به آن معناست که آن شرکت‌ها دیگر سرمایه‌گذاری انجام ندهند یا اینکه بیایند قیمت‌ها را افزایش دهند که به تحلیل اقتصاد سیاسی نیاز دارد اما به‌طور کلی و علمی باید کسری هدفمندی را در مرحله اول با کاهش مصارف و در مرحله بعد با افزایش قیمت‌ها پوشش دهیم. ولی قبل از هر اقدامی باید واقعیت به مردم گفته شود که با این روش هدفمندی که انجام شد از نظر اقتصادی روش مطلوبی نیست. این برای مردم در حساب‌وکتاب خودشان روشن شده است. یک خانوار چهارنفره که در ابتدای سال ۱۳۹۲ یک‌میلیون‌تومان درآمد داشت از توزیع نقدی یارانه‌ها ۱۸۲هزارتومان می‌گیرد. یعنی درواقع درآمد این خانواده یک‌میلیون و۱۸۲هزارتومان شده است. از سویی دیگر تورم سالانه ۳۱درصد بود و به این ترتیب قدرت خریدش ۳۰درصد کم شده است. یعنی ۳۹۴هزارتومان قدرت خریدش کم شده است. تورم در مواد غذایی و خوراکی بنا بر آمار رسمی ۴۵درصد است و در خانواده‌های کم‌درآمد که سهم این بخش در خریدشان بیشتر است کاهش قدرت خرید بیشتر بوده است. باید این را برای مردم درست تحلیل کرد که ادامه این روند یعنی تورم بیشتر و تورم یعنی دزدی از جیب فقرا. باید یک‌سری از خانوارها که از لحاظ درآمدی مشکلی ندارند را ترغیب کرد که از دریافت یارانه انصراف دهند و به موازات آن نیز قیمت‌ها افزایش یابد تا کسری‌های این بخش حل شود.

خبر

نهاوندیان: کالاهای خارجی را تحریم کنیم

با اجرای درست اصل ۴۴ شبه‌دولت را محدود می‌کنیم

● **تسنیم:** رییس‌دفتر رییس‌جمهور با اشاره به اینکه باید بازنگری‌هایی درباره حضور دولت در حوزه اقتصاد و ساختار اقتصادی کشور صورت گیرد، پیشنهاد تحریم کالاهای خارجی را به مردم داد و گفت: با اجرای درست اصل ۴۴ شبه‌دولت را محدود می‌کنیم. محمد نهاوندیان، یکی از تصمیمات اصلی دولت جدید را برنامه‌ریزی برای تحقق پیشرفت برشمرد و گفت: دولت باید برای اجرایی‌شدن این هدف ابزار اعتدال را به‌کار گیرد. به گفته او، مناسبات دولت و ملت باید در دولت جدید بازنگری و بازتعریف شود. نهاوندیان مقابله با انحصار و رقابتی‌کردن بازار را دیگر وظیفه دولت دانست و گفت: مردم با بازارهای انحصاری مشکلات زیادی دارند که باید انحصارها تبدیل به رقابت شوند البته در بازارهایی که رقابت وجود ندارد دولت باید سازوکارهای نظارتی ویژه‌ای را اعمال کند. نهاوندیان ضمن تاکید بر اینکه باید پدیده شبه‌دولت در کشور درمان شود، تصریح کرد: مردم باید در اقتصاد حضور داشته باشند. وظیفه مهم دولت بهبود فضای کسب و کار است. تشریفات برای ایجاد فضای کسب و کار در کشور باید به حداقل ممکن برسد. یک‌سال از تصویب این قانون می‌گذرد اما همچنان این قانون به مرحله اجرا نرسیده است. به گفته نهاوندیان دولت درصدد است امنیت اقتصادی را در کشور ایجاد و با سیاست‌های منسجمی توانمندی بخش خصوصی را در حوزه اقتصاد تقویت بخشد. متاسفانه طی سال‌های اخیر بخش خصوصی از امکان تعامل و تکامل در حوزه‌های مختلف به‌ویژه اقتصادی بازمانده است که یکی از دلایل آن فشارهای بیرونی است که باید دولت با جبران این فشارها حضور بخش‌های خصوصی را در تمام حوزه‌ها به‌ویژه اقتصاد پررنگ کند. رییس اتاق بازرگانی ایران افزود: حضور بخش خصوصی در مناسبات بین‌المللی دارای نقش پراهمیتی است. باید به فعالان بازار کشور این اطمینان را دهیم که می‌توانند در شرایط تحریم ضمن انجام مناسبات بین‌المللی اقدام به فروش کالاهای خود کنند. به اعتقاد رییس اتاق بازرگانی اگر مصرف‌کننده‌ها هم با به‌کارگیری کالاهای داخلی کالاهای خارجی را تحریم کنند، تولید و رشد اقتصاد کشور به‌وجود خواهد آمد. متاسفانه نرخ رشد تولید ناخالص کشور منفی شده است که باید با همکاری این نرخ را مثبت و تورم و بیکاری را کاهش دهیم.

۱۰۷، رتبه ایران در تامین حقوق مالکیت

● **مهر:** مرکز پژوهش‌های مجلس با انتشار گزارش رتبه و جایگاه ایران در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت، در سال ۲۰۱۲، اعلام کرد: در تامین حقوق مالکیت، ایران رتبه ۱۰۷ را در بین ۱۳۰ کشور دنیا داراست. گروه مطالعات محیط کسب و کار مرکز پژوهش‌های مجلس با اشاره به اینکه گزارش شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت (IPRI) از سال ۲۰۰۷ توسط موسسه اتحادیه حقوق مالکیت تهیه می‌شود و کشورها را از لحاظ تضمین حقوق مالکیت با یکدیگر مقایسه می‌کند اعلام کرد: در این شاخص نمره‌ای از صفر تا ۱۰ به هر کشور اختصاص داده می‌شود. نمره ۱۰ نشان‌دهنده بهترین حالت و بالاترین حد تامین حقوق مالکیت و نمره صفر نشانگر کمترین حد تامین حقوق مالکیت است. برای اندازه‌گیری شاخص کلی حقوق مالکیت ابتدا آن را در سه نماگر «محیط حقوقی و سیاسی»، «حقوق مالکیت فیزیکی» و «حقوق مالکیت فکری» محاسبه و از تلفیق این سه نماگر شاخص حقوق مالکیت استخراج می‌شود. نتایج اندازه‌گیری شاخص حقوق مالکیت نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۲ کشور فنلاند دارای بهترین و یمن دارای ضعیف‌ترین عملکرد در تامین حقوق مالکیت بوده‌اند. در میان کشورها از نظر تامین حقوق مالکیت در سال ۲۰۱۲ ایران با امتیاز ۳/۴ در جایگاه ۱۰۷ در میان ۱۳۰ کشور قرار گرفته است. در بخش نماگر محیط حقوقی و سیاسی، فنلاند به همراه نیوزیلند در جایگاه اول و کشورهای ونزوئلا و یمن با امتیاز ۲/۲ در جایگاه انتهایی جدول قرار دارند. ایران در این بخش با امتیاز ۵/۳ در جایگاه ۱۰۵ دنیا قرار گرفته است. در نماگر حقوق مالکیت فیزیکی نروژ، سوئد و سنگاپور با امتیاز ۴/۸ در جایگاه نخست و لیبی با امتیاز ۹/۲ در جایگاه انتهایی جدول قرار دارند و ایران با امتیاز ۵/۵ در جایگاه ۱۰۱ کشورهای دنیا قرار گرفته است. همچنین در بخش حقوق مالکیت فکری در سال ۲۰۱۲، کشور فنلاند در رتبه اول و یمن در انتهای جدول و رتبه ۱۳۰ قرار گرفته است و ایران با امتیاز ۸/۳ در جایگاه ۱۰۷ دنیا قرار دارد.

بریده اخبار

- **مهر: معاون وزیر نفت: با انجام تعمیرات خطوط، تاسیسات تقویت فشار و پالایشگاه‌ها برای زمستان پایداری شبکه تولید و انتقال گاز کشور افزایش می‌یابد و از افزایش ذخایر استراتژیک سوخت مایع نیروگاه‌ها به دلیل افزایش گازرسانی‌ها زمستان قطعی گاز نخواهیم داشت.**
- **ایسنا: رییس شورای رقابت تاکید کرد: برای چندمین‌بار اعلام می‌کنم تشخیص اینکه یک بازار انحصاری هست یا نیست تنها در حوزه اختیارات شورای رقابت است و هیچ نهاد و سازمانی از نظر قانونی حق ورود به این حوزه را ندارد.**
- **ایسنا: بورس تهران درحالی هفته گذشته را به پایان رساند که صعود شاخص به دو قله جدید و سپس سقوط ناگهانی آن از سه قله، هفته عجیب و دشواری را برای تالار شیشه‌ای رقم زد؛ به‌طوری که موجب نگرانی سهامداران و تشکیل صف‌های فروش در تمامی شرکت‌ها شد.**

نوبت اول

شرکت ملی نفت ایران

شرکت ملی حفاری ایران ((سهامی خاص))

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران

شرکت ملی حفاری ایران در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را از شرکتهای واجد صلاحیت طبق معیارهای قانون مناقصات مندرج در اسناد ارزیابی کیفی مناقصه گران و از طریق مناقصه عمومی با مشخصات جدول زیر تامین نماید.

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران

ردیف	شماره مناقصه	شماره تقاضا	شماره ثبت در پایگاه ملی مناقصات	شرح کالا	برآورد اولیه (ریال)	مبلغ ضمانتنامه	
						ریالی	یورویی
۱	PFP/92/002	43-22-8904648049	1336025	DOUBLE UNIT RAM TYPE	1,400,000,000	70,000,000	2,187

الف: حداقل امتیاز کیفی قابل قبول جهت تحویل اسناد مناقصه ۶۰ می باشد.

ب: مناقصه گران می توانند اسناد ارزیابی کیفی را با مراجعه حضوری به آدرس اهواز- بلوار پاسداران بعد از سه راه فرودگاه شرکت ملی حفاری ایران- اداره مرکزی شرکت ملی حفاری – ساختمان معاونت تدارکات کالای پروژه های حفاری – تدارکات خارجی کالا- تلفنهای تماس ۴۱۴۵۱۳۷-۴۱۴۴۷۴۹ و یا تهران خیابان جمهوری اسلامی، کوچه یغما ساختمان مرکزی هشتم وزارت نفت طبقه ۴ اتاق ۴۱۸ دفتر شرکت ملی حفاری ایران دریافت نمایند.

و- کلیه مناقصه گران می توانند از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم به مدت ۱۴ روز تا تاریخ ۹۲/۰۶/۲۵ نسبت به دریافت، تکمیل و تحویل مدارک ارزیابی به آدرس: اهواز- بلوار پاسداران- بالاتر از میدان فرودگاه – شرکت ملی حفاری ایران- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- اتاق ۲۰۳- تلفن ۴۱۴۵۱۶۲ و ۴۱۴۵۱۵۸ اقدام نمایند.

ضمناً متن آگهی فوق در پایگاه اینترنتی شرکت ملی حفاری ایران به آدرس اینترنتی WWW.NIDC.IR قابل رویت است.

شماره: ۵/۱۷۱۰ م الف

آنچه را که باید بدانیم

کتاب فلزیاب

۰۹۱۲۶۸۳۱۰۰۴

جهت دریافت کتاب و کاتالوگ به صورت رایگان آدرس و شماره تلفن و کدپستی خود را پیامک نموده و یا به شماره پیامگیر و یا ایمیل اعلام فرمائید.

مراجعه حضوری: تهرانپارس –باقری – ۲۱۶ غربی به سمت اردیبهشت پ ۳۴

پیامگیر: ۰۲۱-۷۷۰۷۲۱۳۹ پیامک: ۰۹۱۹۵۳۲۳۵۰۵ TJA777.IR

www.sharghdaily.ir